

[Morten Lange.]

især hvis man da i øvrigt er tilhænger af, at De europæiske Fællesskabers tanke skal fremmes.

Vi har hørt en hel del fra forskellige side om dansk industri, og jeg tror, den bedømmelse, som har været den generelle i de mere saglige vurderinger, nemlig at for industrien er forskellene indenfor og udenfor ikke af påfaldende stram karakter, er den bedømmelse, som vi står os bedst ved at holde os til. Det er velkendt, at der findes profeter, der mener noget andet, og de underbygger deres påstande på forskellige vis. Min hovedpåstand er, at hvorledes industriens muligheder vil blive uden for De europæiske Fællesskaber og inden for kommer i højeste grad an på, hvilke foranstaltninger vi træffer. Og regneeksempler på det område bør gå ud fra det neutrale grundlag, jeg har startet på; det er dér, hvor vi starter, resten er usikre skøn og afhængig af den politik, vi vælger.

En af de politiske muligheder, der foreligger, er, at vi vælger at tilslutte os en frihandelsaftale med De europæiske Fællesskaber. Der er mange ting, der tyder på, at det vil være en rimelig ting at gøre, ikke mindst fordi Sverige har gjort det og derigennem, jeg havde nær sagt næsten taget forskud på vor beslutning. Men når jeg har ønsket at veje ordene, hvad det angår, en smule, så er det såmænd blot, fordi vi for det første savner en grundig dokumentation af frihandelsaftalens betydning, og for det andet og måske mest specielt, fordi statsministeren har givet udtryk for, at en sådan aftale kunne vi få ved at foretage en vandring til Canossa. Som om det var sådan en enorm fordel for os, om vi skulle vandre på vore blødende knæ til Canossa for at opnå det. Det er en ganske sædvanlig aftale til fordel for begge parter, det er meningen med den. Den kan naturligvis opnås, og det er naturligvis en ganske almindelig ting at foretage forhandling om i Bruxelles. Jeg vil anse det for rimeligt, at sådanne forhandlinger optages, og jeg vil anse det for overordentlig sandsynligt, at de kan afsluttes med et godt resultat.

Jeg gør i øvrigt opmærksom på i forbindelse med disse bemærkninger, at statsministeren oplæste et langt citat af, hvad Olof Palme, som er statsminister i Sverige,

havde sagt om Norden og om den nordiske udvikling. Hvis statsministeren, når han engang får læst, hvad jeg nu siger, eller måske udenrigsøkonomiministeren vil referere til ham, vil læse dette citat igen og ind som en baggrund fylde, at det nu er sket fyldest, at såvel Danmark som Norge har fået en frihandelsaftale med De europæiske Fællesskaber, så vil han opdage, at det er nøjagtig disse ord, som mere end noget andet passer til den udtalelse, hr. Palme kom med. Den dækker fuldt en sådan udvikling. Det er noget sådant, han lige så nemt kunne rette sine gratulationer til. Det vil oven i købet gøre denne udtalelse yderligere harmonisk.

Hvad hr. Palme og andre svenske politikere mener om Danmarks stilling, er det meget svært at finde frem til. Deres loyalitetsbinding over for kollegerne er stor, så jeg tror nok, at vi skal læse disse udtalelser sådan, som ministre plejer at skulle agte på fuglenes sprog. Netop i denne sag blandt brødrefolk er en sådan læsefærdighed nødvendig, og hvis man gør det, er jeg ikke helt sikker på, at man ville karakterisere udtalelsen i Socialdemokraten med så voldsomme vendinger, som det er sket. Jeg er ikke helt sikker på, at det ikke måske nærmest kunne betegnes som en lidt voldsom tydeliggørelse af fuglenes sprog fra Sverige.

Men tilbage til spørgsmålet om industrien. Da det har været vanskeligt at få skildret, at der ville flyde særlig mange industrielle merindtægter ind i de danske kasser ved tilslutningen, så har man naturligvis, som jeg har nævnt det nogle gange, fundet på noget andet. Vi ville få del i den teknologiske udvikling, som man i Fællesskaberne havde råd til at fremskaffe. Jeg vil gøre opmærksom på, at det kan man naturligvis nævne, det kan man naturligvis påstå, men det er lige så velkendt, at den teknologiske udvikling i Fællesskabet er bundet til de forskellige firmaer, den er de forskellige firmaers private ejendom, og den forærer de sandelig ikke til andre firmaer, hvad enten de ligger i Fællesskabet eller ej. Der er en væsentlig undtagelse fra dette system, og det er den form for teknologisk udvikling, som for øvrigt er en meget stor part af det, som de multinationale selskaber laver. Man kan sige, hvad godt